

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะทำให้โชคของลูกสะโตประธาน จงเพียรพยายามอย่างมากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง จำไว้เสมอว่า: ฉันคือดวงวิญญาณและฉันต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกทั้งหมดของฉันจากพ่อ
- คำถาม:** เหตุใดลูกบางคนพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะรักษารัฐของการจดจำระลึกถึง?
- คำตอบ:** เพราะพวกเขาไม่เข้าใจการจดจำระลึกถึงอย่างถูกต้อง เมื่อพวกเขาตั้งใจเพื่อการจดจำระลึกถึงสติปัญญาของพวกเขาที่เร่ร่อนออกไปภายนอก พวกเขาไม่สงบ แล้วพวกเขาก็ให้บรรยากาศเสีย หากพวกเขาไม่มีการจดจำระลึกถึง พวกเขาจะเขียนสารของพวกเขาได้อย่างไร? หากใครบางคนเขียนสิ่งที่ เป็นเท็จ เขาก็ได้รับการลงโทษอย่างมาก จงซื้อสัตย์ต่อพ่อที่แท้จริง
- เพลง:** ฉันได้มาเพื่อปลุกโชคของฉัน

โอมชานติ ทุกวันพ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ว่า ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากเท่าที่เป็นไปได้ มีศรัทธาว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณ และจดจำพ่อเพราะลูกรู้ว่าลูกต้องมาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เพื่อสร้างโชคที่ไม่มีขีดจำกัดของความสุขของลูก ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่ออย่างแนบแน่น ลูกไม่สามารถทำให้โชคของลูกสะโตประธานได้โดยที่ไม่ได้กลับมารับรู้สิทธิและสะโตประธาน จดจำสิ่งนี้ให้ดี มีสิ่งสำคัญอยู่อย่างเดียวเท่านั้น จดสิ่งนี้ลงไปและเก็บไว้กับลูก ผู้คนเขียนสิ่งต่างๆ บนแขนของเขา ลูกก็สามารถเขียนได้เช่นกันว่า: ฉันคือดวงวิญญาณและกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกทั้งหมดของฉันจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มายาทำให้ลูกลืมสิ่งนี้ หากลูกเขียนสิ่งนั้นไว้ที่ไหนสักแห่ง ลูกก็สามารถจดจำสิ่งนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า ผู้คนแขวนภาพโอมหรือภาพของกฤษณะ ฯลฯ เพื่อที่ว่าพวกเขาจะสามารถจดจำได้ นี่เป็นสิ่งใหม่ล่าสุดของการจดจำระลึกถึง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ด้วยการเข้าใจสิ่งนี้ลูกไม่ใช่เพียงแคกลายเป็นผู้ที่มีโชคหนึ่งร้อยเท่าเท่านั้น แต่ลูกกลายเป็นผู้มีโชคหลายล้านเท่า เนื่องจากการไม่รู้จักพ่อและการไม่จดจำท่านลูกจึงกลายเป็นผู้ที่ยากจนแสนเข็ญ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและทำให้ชีวิตของลูกมีความสุขตลอดไป แม้ว่าผู้คนจะจดจำท่าน พวกเขาก็ไม่รู้จักท่านเลย ผู้คนจากต่างประเทศได้เรียนรู้จากชาวบาร์ตที่พูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง เมื่อบาร์ตตกต่ำ ทุกคนก็ตกต่ำ เป็นบาร์ตที่ต้องรับผิดชอบต่อความตกต่ำที่ทำให้ผู้อื่นตกต่ำด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อมาที่นี่เพื่อทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ ดินแดนแห่งสัจจะ พวกเขาประณามผู้เดียวที่ได้สร้างสวรรค์เช่นนั้นเป็นอย่างมาก พวกเขาได้ลืมหาน เหตุนี้เองจึงมีการเขียนไว้ว่า: เมื่อไรศาสนาอย่างที่สุด, พ่อก็มา พ่อมาและอธิบายความหมายของสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน นี่เป็นความยิ่งใหญ่ของพ่อผู้เดียว เวลาลูกรู้ว่าพ่อต้องมาอย่างแนบแน่นและเหตุนี้เองผู้คนจึงเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้ให้คุณค่ากับวันเกิดของชีวาเลย ลูกเข้าใจว่าต้องเป็นเช่นนั้นอย่างแนบแน่นเพราะท่านได้มาที่นี่และจากนั้นก็จากไปจึงได้มีการฉลองวันเกิดของท่าน ท่านคือผู้เดียวที่ก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในยุคทอง ผู้อื่นทั้งหมดรู้ว่าศาสนาของพวกเขาได้มีการก่อตั้งขึ้นในเวลานั้นๆ โดยผู้หนึ่งผู้หนึ่ง ก่อนหน้าพวกเขามีศาสนาเทพเท่านั้น พวกเขาไม่รู้เลยว่าศาสนาเทพหายไปไหน เวลานั้นพ่อมาและอธิบายแก่ลูก พ่อเน้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ไม่มีคำยกย่องของใครอื่น คำยกย่องของผู้ก่อตั้งศาสนาคืออะไร? พ่อทำการก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์และทำลายโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ท่านทำให้ลูกสามารถเอาชนะมายา นี่คือการประเด้นที่ไม่มีขีดจำกัด อาณาจักรของราวันคงอยู่ทั่วทั้งโลกที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ได้เป็นเรื่องของลังกาที่มีขีดจำกัด นี่เป็นเรื่องราวของชัยชนะและพ่ายแพ้ของบาร์ต ที่เหลือทั้งหมดคือส่วนประกอบ นี่เป็นในบาร์ตที่มีราชาที่มีมงกุฎสองชั้นและมงกุฎชั้นเดียว ไม่มีจักรพรรดิที่ยิ่งใหญ่คนใดที่เคยอยู่มาและจากไปมีมงกุฎแห่งแสง เพียงเทพเท่านั้นที่มีสิ่งนี้ ถึงอย่างไรเทพก็เป็นนายแห่งสวรรค์อยู่แล้วใช่ไหม? ชีพบาบาเรียกว่าพ่อสูงสุด, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านจะได้รับแสงได้อย่างไร? แสงจะให้แก่ใครบางคนที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้น นั่นคือคนที่ไม่มีแสง ชีพบาบาไม่เคยเป็นผู้ที่ปราศจากแสง ลูกจะแสดงแสงบนจุดได้อย่างไร? สิ่งนั้นเป็นไปได้ แต่ละวันบาบาก็เฝ้าอธิบายประเด็นที่ลึกล้ำมากมายซึ่งลูกควรเก็บไว้ในสติปัญญามากเท่าที่สามารถทำได้ สิ่งหลักคือการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เป็นในสิ่งนี้ที่มีอุปสรรคมากมายของมายา แม้ว่าบางคนจะเขียนสารห์ ด้วยการพูดว่าพวกเขามีการจดจำระลึกถึง 50-60% พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงคืออะไร พวกเขาเฝ้าแต่ถามว่า: สิ่งนี้สามารถเรียกว่าการจดจำระลึกถึงได้อย่างไร? นี่เป็นสิ่งที่ยากมาก แม้แต่ลูกนั่งที่นี่เป็นเวลา 10-15 นาที ลูกก็ควรจะตรวจสอบดูว่าลูกนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างถูกต้องหรือไม่ มีหลายคนที่ไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ ดังนั้นพวกเขาจึงทำให้บรรยากาศเสีย มีหลายคนสร้างอุปสรรคเพราะพวกเขาไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง สติปัญญาของพวกเขาเร่ร่อนออกไปข้างนอกอยู่เรื่อยๆ ตลอดทั้งวัน ดังนั้นจึงไม่มีความสงบเมื่อพวกเขา

เขามาที่นี่และเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่เขียนชาร์ท เมื่อมีการเขียนสิ่งที่เป็นเท็จก็มีการลงโทษมากขึ้น ลูกมากมายทำความผิด และแล้วก็ซ่อนเร้นสิ่งนั้นจากพ่อ พวกเขาไม่พูดความจริง หากลูกเรียกท่านว่าพ่อ แต่ไม่ได้บอกความจริงแก่ท่าน บาบาก็จะถูกสะสมมากมาย หากมีใครบางคนทำสิ่งที่ไม่ดีจริง ๆ เขาก็จะละอายเกินกว่าที่จะพูดความจริงเกี่ยวกับสิ่งนั้น และดังนั้นโดยทั่วไปแล้วพวกเขาก็จะพูดเท็จ มีคำกล่าวว่: มายานี้หลอกลวง, ร่างกายก็หลอกลวงและโลกก็หลอกลวง ผู้คนกลายเป็นผู้ที่มีความนึกที่เป็นร่างอย่างสมบูรณ์ เป็นการดีที่จะพูดความจริง ผู้อื่นก็จะเรียนรู้จากลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความจริงที่นี้ พร้อมกันกับความรู้, การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงก็เป็นสิ่งจำเป็นด้วยเช่นกัน เพราะเป็นเพียงด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกเองและโลกจะได้รับคุณประโยชน์ ความรู้นี้ง่ายดายมากที่จะอธิบาย การจดจำระลึกถึงต้องใช้ความเพียรพยายาม ผู้คนรู้ว่าต้นไม้ดอกมาจากเมล็ดอย่างไร ลูกมีวงจรของ 84 ชาติเกิดในสติปัญญาของลูก มีความรู้ของเมล็ดและต้นไม้ด้วยเช่นกัน พ่อคือสัจจะ, ผู้มีชีวิต และมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมีความรู้ซึ่งท่านอธิบายแก่ลูก นี่คือนิสัยที่ไม่ธรรมดาโดยสิ้นเชิง นี่คือนิสัยของโลกมนุษย์ ไม่มีใครรู้อะไรเช่นกัน ทุกคนพูดว่า “เนติเนติ!” (ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) หากพวกเขาไม่รู้ระยะเวลา, พวกเขาจะรู้อะไรอื่น? ในบรรดาลูกเช่นกันมีเพียงน้อยนิดที่รู้อะไรอย่างดีมาก เหตุนี้เองลูกจึงได้จัดสมมนาเพื่อจะได้รับความคิดเห็นของทุกคน ใครก็ตามสามารถให้ความคิดเห็นได้ ไม่ใช่เพียงผู้ที่มีการเอ่ยชื่อของพวกเขาเท่านั้นที่จะสามารถให้คำแนะนำ ไม่ใช่เพราะไม่ได้มีการเอ่ยชื่อของลูก ลูกจึงไม่สามารถให้คำแนะนำได้ ไม่เลย หากใครบางคนมีคำแนะนำบางอย่างที่จะทำให้เพื่อนำมาใช้ และแล้วก็เพียงแต่เขียนสิ่งนั้นลงไป พ่อพูดว่า: เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการจะให้คำแนะนำบางอย่าง, เพียงแค่เขียนถึงบาบา “บาบาฉันรับใช้สามารถเพิ่มพูนได้อย่างมากด้วยวิธีการนี้” ใครก็ตามสามารถให้คำแนะนำ และแล้วบาบา ก็จะเห็นรูปแบบต่างๆ ของคำแนะนำที่มาถึง บาบา ก็จะเฝ้าแต่บอกลูกให้รวมตัวกันและคิดว่าจะให้สาสน์แก่ทุกคนและให้ประโยชน์แก่บาร์ตอย่างไร ให้เขียนและบอกสิ่งเหล่านี้แก่บาบา มายาทำให้ทุกคนนอนหลับไหล พ่อมาเมื่อความตายนั้นอยู่เบื้องหน้าลูก พ่อพูดว่า: ในเวลานี้คือสภาพของการปลดเกษียณสำหรับทุกคน ไม่ว่าลูกจะศึกษาเล่าเรียนหรือไม่ ทุกคนต้องตายอย่างแน่นอน ไม่ว่าลูกจะทำการเตรียมการหรือไม่ โลกใหม่ก็จะถูกสร้างขึ้นมาอย่างแน่นอน ลูกๆ ที่ดีทุกคนกำลังเตรียมการของตนเอง ตัวอย่างของสุดมาเป็นที่จดจำเพราะเขาได้นำข้าวมาหนึ่งกำมือ “บาบา, ลูกควรจะได้รับพระราชวังด้วยเช่นกัน” เขาจะอย่างไร หากเขามีข้าวเพียงหนึ่งกำมือและไม่มีสิ่งอื่นใด? บาบาก็ยกตัวอย่างของมามา เธอไม่ได้แม้แต่จะนำข้าวมาหนึ่งกำมือ แต่เธอก็ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงเช่นนั้น! ไม่มีเรื่องของเงินในสิ่งนี้ ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงและทำให้ผู้อื่นหัดเทียมกับลูก บาบาไม่ได้ขอค่าเล่าเรียนใดๆ ฯลฯ บางคนก็เข้าใจว่าพวกเขามีเงินอยู่บ้าง และดังนั้นพวกเขาต้องการจะให้เงินนั้นแก่ยักษ์เพื่อใช้ในหนทางที่มีค่า “ถึงอย่างไรการทำลายล้างก็จะเกิดขึ้นอยู่ดีและทุกสิ่งก็จะสูญเปล่า อย่างน้อยขอให้ฉันได้ใช้บางสิ่งในหนทางที่มีค่าด้วยการทำสิ่งนี้” มนุษย์ทุกคนอย่างน้อยก็ให้ทานหรือทำบุญบางอย่าง การให้ทานและทำบุญเหล่านั้นมาจากดวงวิญญาณบาปสู่ดวงวิญญาณบาป อย่างไรก็ตามพวกเขาได้รับรางวัลชั่วคราวสำหรับสิ่งนั้น ยกตัวอย่างเช่นบางคนได้สร้างมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย หากเขามีทรัพย์สินสมบัติมากมายและสร้างธรรมศาลา, เขาก็ได้รับบ้านที่ดี แต่ก็ยังคงมีโรคภัย ฯลฯ อย่างไรก็ตามหากใครบางคนสร้างโรงพยาบาล, เขาก็จะได้รับปลาน้ำมัยที่ดี, แต่ความปรารถนาทั้งหมดของเขาจะไม่สมปรารถนาด้วยสิ่งนั้น ที่นี้ความปรารถนาทั้งหมดของลูกได้รับสมปรารถนาโดยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นเป็นการดีที่จะใช้สมบัติทั้งหมดของลูกเพื่อทำให้โลกบริสุทธิ์ใช่ไหม? ลูกได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตและนั่นก็เป็นไปถึงครึ่งหนึ่งของวงจรเช่นกัน ทุกคนก็ถามว่าพวกเขาจะสามารถได้รับความสงบได้อย่างไร สิ่งนั้นจะสามารถรับได้ในดินแดนแห่งความสงบเท่านั้น ไม่มีความไม่สงบใดในยุคทอง เพราะมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นที่นั่น ในอาณาจักรของราวันมีความไม่สงบ ได้มีการจดจำกันว่าราชารามเป็นเช่นไร ปวงประชาของรามก็เป็นเช่นนั้น นั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ คำว่า “ความตาย” ไม่ได้คงอยู่ในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ที่นี้ผู้คนตายในทันทีในขณะที่เพียงแต่กำลังนั่งอยู่เฉยๆ โดยที่ไม่ได้ทำอะไร สิ่งนี้เรียกว่าดินแดนแห่งความตาย และนั่นเรียกว่าดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ไม่มีความตายใดๆ ที่นั่น พวกเขาจะร่างเก่าและกลายเป็นเด็กอีกครั้ง ไม่มีโรคภัยใดๆ ฯลฯ มีคุณประโยชน์มากมายที่นั่น ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้มีพละกำลังดีเสมอด้วยการทำตามคำแนะนำของศรีศรี ดังนั้นควรเปิดศูนย์ทางจิตหลายแห่งเช่นนี้ แม้ว่าจะมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่มา, นั่นก็ไม่น้อยเลย ในเวลานี้ไม่มีมนุษย์คนใดรู้ถึงระยะเวลาของละคร พวกเขาจะถามลูกว่า: ใครสอนสิ่งนี้กับลูก? บอกพวกเขาว่า: เป็นพ่อผู้ที่กำลังบอกสิ่งทั้งหมดนี้แก่เรา มีบราห์มา Kumar และกุมารีอยู่มากมาย ลูกเป็นบราห์มา Kumar, ลูกของชีพบบาด้วยเช่นกัน ลูกเป็นลูกของประชาบิดา บราห์มาด้วยเช่นกัน ผู้นี้คือปู่ของปู่ของปู่ของมนุษยชาติ เราบราห์มา Kumar และกุมารีได้ปรากฏออกมาจากเขา มีต้นไม้เฝ้าพันธุ์ สกุลเทพของลูกคือสกุลที่ให้ความสุขเป็นอย่างยิ่ง ลูกได้กลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่นี้และแล้วก็ไปและปกครองอาณาจักรที่นั่น สิ่งนี้ไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของใคร ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าเหล่าเทพไม่สามารถย่างเท้าเข้ามาในโลกที่ตาโมประธานนี้ได้ อาจมีร่องรอยของภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของพวกเขา แต่ไม่ใช่รูปที่มีชีวิตของพวกเขา ดังนั้นพ่ออธิบาย: ลูกๆ ให้อยู่ใน

การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง อย่าได้ทำกรรมที่เป็นบาปใด แต่สร้างวิธีการของการทำงานรับใช้ ลูกพูดว่า: บาบา ฉันจะกลายเป็นลัทธิและนารายณ์ พ่อพูดว่า: ขอให้มุกุหลาบในปากของลูก (ขอให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้นจริงๆ)! อย่างไรก็ตามลูกต้องทำความเพียรพยายามทำสิ่งนี้เช่นกัน ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง รับใช้ผู้อื่นและทำให้พวกเขาติดเทียมกับลูก วันหนึ่งลูกจะได้เห็นว่าไค้หนาทองแต่ละคนจะพาผู้จาริกแสวงบุญ 100 ถึง 200 คนมากับเขา เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะเห็นทุกสิ่ง ไม่สามารถบอกทุกสิ่งแก่ลูกล่วงหน้าได้ ลูกจะเฝ้าแต่เห็นบางสิ่งตามที่เกิดขึ้น นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเล่นบทบาทหลักกับพ่อ ลูกกำลังทำให้โลกเก่านี้ใหม่ นี่คือการบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข จะไม่มีข้อหรือร่องรอยของความทุกข์ที่นั่น พ่อคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ท่านมาและปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ ผู้คนของบาร์ตบางคนคิดว่าเพราะพวกเขามีทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดและมีพระราชวังที่ใหญ่โตและมีไฟฟ้า นี่จึงเป็นสวรรค์สำหรับพวกเขา ทั้งหมดนั้นคือความโอฬารตระการของมายา พวกเขาประดิษฐ์สิ่งอำนวยความสะดวกมากมายเพื่อความสุข พวกเขาสร้างพระราชวังและอาคารที่ใหญ่โต แต่แล้วทันใดนั้นความตายก็มาถึง ไม่มีความกลัวตายที่นั่น ที่นั่นเมื่อใครบางคนตายอย่างกระทันหันพวกเขาก็ร้องไห้คร่ำครวญในความตายของบุคคลนั้นอย่างมาก พวกเขาไปและหลั่งน้ำตาให้แก่บุคคลนั้นที่สุสานของเขา พวกเขาทั้งหมดมีขนบธรรมเนียมประเพณีของเขาเอง มีความคิดเห็นมากมาย สิ่งเหล่านั้นไม่ได้มีอยู่ในยุคทอง ที่นั่นพวกเขาละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ลูกกำลังจะไปสู่สถานที่ซึ่งมีความสุขอย่างมาก ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อสิ่งนั้น ลูกต้องรับคำแนะนำในทุกย่างก้าว ผู้อื่นนั้นรับคำแนะนำจากครูหรือสามีหรือพวกเขาก็ยังคงก้าวหน้าต่อไปตามความเห็นของเขาเอง คำแนะนำที่เป็นเช่นปีศาจจะมีประโยชน์อะไร? พวกเขาก็คงเพียงแต่ผลักดันลูกให้กลายเป็นเช่นปีศาจเท่านั้น เวลานี้ลูกได้รับคำแนะนำของพระเจ้าซึ่งสูงสุดเหนือสิ่งใด เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: คำพูดที่สูงส่งของพระเจ้า ลูกๆ กำลังทำให้ทั้งโลกกลายเป็นสวรรค์ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของสวรรค์นั้น เหตุนี้เองลูกต้องรับศรัทธาในทุกย่างก้าว อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของใครบางคน เขาก็จะไม่ทำตามคำแนะนำของท่าน บาบาได้บอกแล้วว่าหากลูกมีคำแนะนำใดที่จะให้แล้วให้ส่งไปที่بابา บาบารู้ว่าใครมีคำควรที่จะให้คำแนะนำ ลูกใหม่ๆ มากมายก็ปรากฏขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง บาบารู้ว่าลูกคนไหนดี ผู้ดูแลร้านก็ควรให้คำแนะนำว่าจะมีการสร้างวิธีการที่จะให้คำแนะนำของพ่ออย่างไร เฝ้าแต่เตือนทุกคนในร้าน เมื่อเป็นยุคทองในบาร์ตก็มีเพียงศาสนาเดียว ไม่มีอะไรที่จะทำให้ไม่พอใจในสิ่งนี้ พ่อของทุกคนนั้นคือหนึ่งเดียว พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามศรัทธาและรับใช้เพื่อทำให้ทั้งโลกกลายเป็นสวรรค์ ทำให้ผู้อื่นติดเทียมกับลูก ปกป้องตนเองจากหนทางที่เป็นเช่นปีศาจ
2. ทำให้ดวงวิญญาณสะอาดประจักษ์ด้วยการทำความเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึง ใช้ข้าวหนึ่งกำมือที่ลูกมีในหนทางที่มีค่าเหมือนที่สุดมาทำและทุกความปรารถนาของลูกได้รับการเติมเต็ม

พร: พร: ขอให้ลูกได้รับชัยชนะอย่างสม่ำเสมอโดยมีประสบการณ์ว่าข้อทดสอบและปัญหาเป็นความสนุกสนาน บันเทิงแทนที่จะห่อเหี่ยวภายใต้สิ่งเหล่านี้

ตามละครในชีวิตของความเพียรพยายาม ปัญหาและข้อทดสอบจะมาถึงอย่างแน่นอน เพื่อให้เป้าหมายของลูกก้าวไปข้างหน้าทันทีที่ลูกเกิดมาหมายถึงการปลุกเรียกข้อทดสอบและปัญหา เนื่องจากลูกต้องเดินทางหนทาง จะเป็นไปได้อย่างไรที่จะไม่มีฉากระหว่างทาง? อย่างไรก็ตามแทนที่จะผ่านฉากเหล่านั้นไป หากลูกเองข้องแวะอยู่กับการแก้ไข (*corrections*) การเชื่อมโยง(*connection*) ของการจดจำระลึกถึงพ่อก็จะหลวม และแทนที่จะได้รับความบันเทิง ลูกจะทำให้จิตใจของลูกห่อเหี่ยว ดังนั้นจงร้องเพลงอยู่เรื่อยๆ “ว่าฉาก! ว่า!” และก้าวต่อไป นั่นคือได้รับพรของการได้รับชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: การก้าวไปพร้อมกับกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยหมายถึงการเป็นผู้ที่สูงที่สุดที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยสูงสุด